

Jugoslovenska umetnost 1951–1989

VODITELJ: S obzirom da već nekih sedam poslednjih godina Muzej savremene umetnosti, odnosno zgrada muzeja na Ušću ne radi, prinuđeni smo da izložbe, odnosno postavke ove kuće gledamo na raznim mestima u gradu. Što ne umanjuje njihov značaj. Ovoga puta posetili smo legat Muzeja grada koji se nalazi u Knez Mihailovoj 48 i gde je u toku izložba „Jugoslovenska umetnost“ od 1951–1989. Uživajte.

REPORTER: U susret pedesetogodišnjici otvaranja zgrade Muzeja savremene umetnosti na Ušću, čija rekonstrukcija traje već sedam godina ova muzejska kuća predstavila je drugu pripremnu izložbu za mnogo temeljniju i sveobuhvatniju buduću muzejsku postavku „Jugoslovenska umetnost od 1951–1989.“ u kući legata. Nadovezujući se na prethodnu izložbu sto dela iz zbirke Muzeja savremene umetnosti „Jugoslovenska umetnost od 1900–1945.“ predstavljenu tokom aprila meseca ovom postavkom se zaokružuje simbolički gest prema publici i kulturnoj javnosti da posle toliko godina ponovo budu u prilici da vide reprezentativni izbor dela umetnika zastupljenih u zbirkama muzeja. Izložba prati razvoj jugoslovenske umetnosti od 1951. godine i prekretnice koju je napravila izložba Petra Lubarde gde se na radikalna način prekinulo sa kontinuitetom između predratne umetnosti i stvaralaštva socijalističkog realizma. Sam prostor kuće legata, odredio je koncept izložbe. Kaže za skicu autor postavke Zoran Erić. ZORAN ERIĆ (autor postavke): S druge strane izložba tom hronologijom prati radikalne pomake, najradikalnije rezove u poetikama umetnika koji su potom 50–60-ih, pa do 89, scena jugoslovenskog umetničkog prostora, i taj prostor je upravo i negde simbolički doživeo svoj kraj Labudovu pesmu na drugoj izložbi jugoslovenskog meta 1989, treća izložba je bila pripremana nikad realizovana, i ta simbolika grada Sarajeva i poslednja ta godina je naravno hronološki istorijski okvir, a poslednja slika u postavci u odaji je slika iz te godine Marija Dragojlović „Crna satenska kutija“.

MIŠELA BLANŠUA (kustos): U skladu sa koncepcijom mog kolege Zorana Erića, izdvojeni su umetnici koji su ostavili poseban trag u istoriji umetnosti, pogotovu u posleratnoj 20 veka jugoslovenskom umetničkom prostoru, markirajući ih negde kao umetnike koji su napravili neke preseke i u sopstvenom likovnom izrazu, a i presek u istoriji umetnosti kod nas. Svakako da vredi značajno pomenuti nekoga kao što je to Petar Lubarda, sa kojim počinje ova izložba i hronološki 1951. godinom i njegovim radom koji je ovde izložen, predstavljen, i Mariju Dragojlović, i njen rad iz 1989, sa kojom se ova izložba završava. Pored njih dvoje kao početak i kraj hronološke priče, koja se nameće u prostorijama kuće legata, svakako da su pored imena kao što je Mića Popović, Dušan Otašević, Vera Vožičković, vredno pomenuti i umetnike kao što Ivan Tabaković, kao jednu vrstu alhemičara u našoj istoriji umetnosti i uopšte umetnosti posleratne, posebno posleratnog perioda, pošto je baš njihov značaj u tome što su napravili rez sa prethodnim stvaralaštvom u prethodnom predratnom periodu, i koje se nastavlja kasnije posle 1945. godine.

SVETLANA MITIĆ (kustos): Razlika između izložbe koja je bila prethodno, znači, gde je predstavljena prva polovina veka i ove su naravno velike koliko i velika sama razlika između tih dveju umetnosti. Zapravo, predratna zbirka je mogla da pokaže umetnost koja dugo nije viđena, koja je na neki način važila kao nešto što se ljudima dopada, što privlači ogroman broj publike, ali sama umetnost se nameta i sam prostor u kom je predstavljena je samo umetnost koja je izložena dozvoljavala jedan da kažem i hronološki niz i možda jedno drugu vrstu preglednosti, jedan drugačiji kustoski pristup samoj izložbi. Druga polovina veka je sama suština umetnosti je promenjena. To ćemo izrazito videti na ovoj izložbi, što i jeste jeda od temelja koncepcije ove izložbe. Gde se upravo vide ta pomeranja, samog jezika umetnosti iz decenije u deceniju. Dakle, ova izložba upravo pruža mogućnost sagledavanja te razlike i tih revolucionarnih obrta koje su se dešavale u umetnosti u tom smislu ona jeste nastavak prethodne izložbe, ali istovremeno pokazuje i krupne promene koje su se desile u samoj umetnosti.

REPORTER: Vremenskim nizom u pet prostorija kuće legata osmišljene su posebne prostorne celine. Sučeljavanjem značajnih dela poznatih umetnika posleratne Jugoslavije predstavljen je sveden, ali

reprezentativan izbor umetnika koji su kreirali duh vremena i oslikavali odnos između umetnosti i društvenih obeležja epohe.